

[Hartel.]

at han ikke saa med helt de samme Øjne paa „Statstidende“ i sine yngre Aar, som han gør i Dag. I 1911, da den højtærede Statsminister var det ærede Medlem Hr. Stauning og den 17. November stod som Ordfører for Socialdemokratiet under denne Sags Behandling, udtalte han — jeg anmoder om Formandens Tilladelse til et Citat:

„Jeg er . . . nærmest tilbøjelig til at mene, at der burde foretages en fuldstændig Forandring paa dette Omraade, eventuelt saaledes, at den autoriserede Statstidende ophævedes, og at der træffes Bestemmelse om, at de Bekendtgørelser, her er Tale om, skulde indrykkes i det paa enhver Egn mest udbredte Blad.“

Ja, jeg maa jo sige, at nu, saaledes som Lovforslaget former sig i Dag, er dette Synspunkt meget forandret. Jeg indrømmer, at „Statstidende“ dengang ikke var noget særlig godt Aktiv, men den grimme Ælling fra dengang har jo nu udviklet sig til at blive en ganske smuk Svane, saa jeg siger ikke noget til, at den højtærede Statsminister nu vil udvide Slotsdammen, hvori den sejler omkring, give den smukkere Omgivelser og betrygge dens Vilkaar i Fremtiden.

Det kan ikke nægtes, at Kredsen af de Firmaer, som nu skal annoncere, bliver udvidet betydeligt ved det Lovforslag, her er Tale om, og jeg nævnte før, at ogsaa de større Banker vilde komme ind under det. Ved sin Forelæggelsestale i det andet høje Ting den 24. April i Aar var den højtærede Statsminister, hvis jeg har forstaaet det rigtigt, gaaet med til, at en Del Foretænder som Sparekasser og Udlaansvirksomheder blev undtaget. Saa vidt jeg kan gøre det op, drejer det sig om 500—600 Virksomheder, der herefter vilde blive undtaget. Men saa vidt jeg kan læse Lovforslaget her, vil de nu atter komme ind under Lovens Bestemmelser.

Statsministeren skal efter dette Lovforslag have Bemyndigelse til at afgøre en Række Tvivlstilfælde om, hvem der skal have Pligt til at annoncere i „Statstidende“. Det bliver ikke nogen fornøjelig Opgave. Jeg tror ikke, nogen skal misunde den højtærede Statsminister denne. Og der staar her netop dette, at Afgørelsen skal træffes efter forud indhentet Udtalelse af vedkommende Fagminister. Vi betragter

dette som ensbetydende med at give en almindelig Bemyndigelse for Statsministeren til at afgøre dette Spørgsmaal, idet vi ikke kan tænke os, at der kan blive ret megen Parlamenteren frem og tilbage om disse Spørgsmaal. Vi kunde derfor sætte Pris paa, at Omraadet for „Statstidende“ blev klarere afgrænset, end saaledes som sket i det foreliggende Lovforslag.

Endelig bemærkede jeg mod Slutningen af den forklarende Tekst, der ledsager Lovforslaget, at der staar en Udtalelse som denne, at det:

„bemærkes, at Trangen til at lade Bekendtgørelser som de omhandlede optage tillige i den private Dagspresse uden Tvivl lidt efter lidt vil ophøre, naar det bliver fastslaaet, at alle Bekendtgørelser, som er af Interesse for Offentligheden i Almindelighed, er at finde i Statstidende.“

Jeg synes ikke, denne Udtalelse er særlig elskværdig over for Dagspressen. Det siges her med rene Ord, at de ogsaa risikerer at miste Resten af det, de maatte have, fordi „Statstidende“ fuldt ud opfylder det Krav, som Annoncørerne maa stille til denne Bekendtgørelses Udbringelse hos Publikum. Ja, saadan gaar det jo tit i Verden, og her er det altsaa Pressen, der for en Gangs Skyld faar et lille Hib.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale, at hele denne Sag underkastes en Udvalgsbehandling, hvorved man søger tilstræbt følgende: 1) at Lovgivningen om denne Sag samles i en enkelt Lov paa een Gang og ved denne Lejlighed. 2) at det i størst muligt Omfang fremgaar af Loven, hvad de enkelte Bestemmelser omfatter. 3) at der foretages mindst mulig Udvidelse af Omraadet. 4) at Overskuddet benyttes til at billiggøre Taksterne. 5) at „Statstidende“ gøres mere alment tilgængelig, end den nu er. Sluttelig advarer vi imod en Udvidelse, hvorved tidligere Tidens Bestræbelser for at afskaffe private Privilegier munder ud i stadig gentagne Forsøg paa at skaffe et Statsforetagende upaakrævede Forrettigheder.

Statsministeren (Stauning): Jeg vil gerne, ogsaa foranlediget ved en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Elgaard, fremhæve, at det gentagne Gange er sagt, baade i Be-